

## NOUS GOIGS A LLAOR DEL SANT CRIST D'IGUALADA

Composició d'En JOAN ARÚS i COLOMER, que participà en el Concurs de 1929 amb el lema: «Per la sang i la suor».

**P**ER la sang i la suor  
amb què un dia fou mostrada,  
adorem, oh Redemptor,  
vostra Imatge d'Igualada.

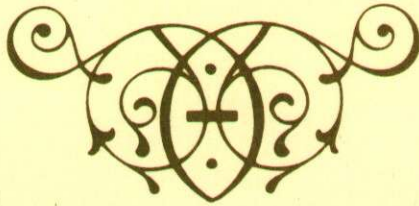
Quina mà tosca i adusta,  
en un temps molt reculat,  
feu eixir de l'aspra fusta  
aquest Crist tan llatzerat?  
Quina divina alenada  
l'inspirava en son fervor?  
adorem...

Quantes hores solitària  
romania dalt del cor  
que no puja cap pregària  
ni s'atura l'ull absort!  
Solament qualche diada  
era treta en processó,  
adorem...

Mes, oïu la meravella  
que de cop esdevingué,  
dins la rònega capella  
de la Verge del Roser,  
on la imatge era portada  
per a fer-li oració,  
adorem...

Era el mil cinc-cents noranta,  
matí del Divendres Sant,  
—quan tot arbre i tota planta  
es redreça verdejant—,  
que la fusta era animada  
d'una estranya tremolor,  
adorem...

Com la rosa sangonenta,  
plena del rou de la nit,  
una suor freda i lenta  
mullava el cos dolorit  
i de sang era emporprada  
cada nafra del Senyor,  
adorem...



Això fou el que vegeren  
amb ulls plens d'astorament,  
dues dones qui vingueren  
a visitar el Monument  
quan, la imatge havent besada,  
seguien fent oració,  
adorem...

Contemplaven l'espectacle  
amb esguard mig indecis  
era talment un miracle  
o un miratge fonedís?  
Si una altra dona era entrada  
feia un crit d'admiració,  
adorem...

Miracle, miracle! —deia  
llur veu, dintre la ciutat...  
I davant la Imatge queia  
tot el poble agenollat,  
clamant amb veu conturbada  
«Misericòrdia, Senyor!»  
adorem...

Gent humil, homs de prestigi,  
reverends i consellers  
proclamaven el prodigi  
per les places i carrers,  
quan la Imatge era portada  
al vell temple en processó,  
adorem...

Beneït sigui aquell dia  
i la sang que hi va florir,  
car amb ella s'oferia  
novament l'Espòs Diví  
i era ensems renovellada  
l'aliança del Senyor,  
adorem...

Ja no ets la Imatge vella  
menystinguda dalt del cor,  
en magnífica capella  
et servem com un tresor,  
oh, penyora consagrada  
de la nostra Religió!  
adorem...

Tu ets el far i l'esperança  
d'Igualada i els seus fills,  
tu, qui els fores deslliurança  
en malastres i perills  
i a qui reten cada anyada  
son tribut amb gran llaor,  
adorem...

Tu qui els duus a la victòria  
allà el Bruc i el Montserrat  
on invoquen ta memòria  
i, amb el pit de fe arborat,  
ta bandera han desplegada  
qui dispersa l'invasor,  
adorem...

Pugi a tu, doncs, tots els dies  
nostre encens de gratitud  
i devots i Confraries  
hagin fruits de fortitud  
amb la prova reiterada  
de la teva protecció,  
adorem...

Per la sang i la suor  
amb que un dia fou mostrada  
adorem, oh Redemptor,  
vostra Imatge d'Igualada.

Us adorem, oh Crist, i us beneïm.

Perquè per la vostra creu heu redimit el món.

P R E G U E M

**SENYOR, digneu-vos mirar aquesta família vostra, per la qual nostre Senyor Jesucrist no va dubtar de lliurar-se a mans dels malvats per patir el suplici de la creu. Ell que amb Vós viu i regna per tots els segles dels segles. Amén.**



## TORNADA

## RESPOSTA

Per la sang i la suor amb què un diu a fou mos-tra-da, a-do-rem, oh Redemp-tor, vostra i-mat-ge d'Igua-la-da.

## COBLES

Qui-na mà to-ca i a- dus- ta, en un temps molt re- cu- lat, feu ei- xir de l'as- pra

fus- ta a-quest Crist tan llatze- rat? Qui-na di-vi-na a-le- na- de l'inspi- ra- va en son fer- vor?

## EL POETA JOAN ARÚS

**E**N Joan Arús i Colomer va néixer i morir a Castellar del Vallès, però va residir durant molts anys a la ciutat de Sabadell, on a més d'escriure la major part de les seves poesies, ocupà diversos càrrecs i va portar a terme una tasca professional molt meritòria. Era anomenat el «Poeta del Vallès» i «Mestre del Sonet Català». En els Jocs Florals de Barcelona de 1926 obtingué la Flor Natural amb els «Sonets d'Amor»; el 1928 l'Englantina d'Or amb «Desolació» i el 1931 la Flor Natural amb la «Mort de Dàrcón» i va assolir els llores de Mestre en Gai Saber. El 1960 obtingué encara el Premi de Poesia Catalana «Ciutat de Barcelona» amb el poema «El vas transparent» i el 1963 li fou atorgat el «Premi Martí Peydro» a Sabadell. Va escriure trenta-dues obres i fou premiat amb vint Flors Naturals. Tota la seva producció literària es podrà llegir, ja que encara està pendent de catalogació, a l'Arxiu Històric de Castellar del Vallès; hi ha un gran nombre d'exemplars dels seus llibres a l'arxiu de la Fundació Bosch i Cardellach de Sabadell, a la Biblioteca de l'Acadèmia Catòlica de Sabadell (Llegat Mossèn Camil Geis, Mestre en Gai Saber), a la Biblioteca Central de la Caixa d'Estalvis de Sabadell i a la Biblioteca General de Catalunya, a Barcelona. L'arxiu musical de l'Orfeó de Sabadell guarda, musicades, algunes de les seves poesies.

Quan Antoni Dalmau i Jover va publicar a «Corona poètica al Sant Crist d'Igualada» (Edic. 1986, pàg. 124 i 125) algunes estrofes dels «Nos Goigs a llaor del Sant Crist d'Igualada» escrits per Joan Arús i Colomer (1891-1982), els gogistes sabadellencs reafirmaren l'existència dels esmentats goigs. Amb aquest llibre sabèrem que En Joan Arús va concórrer en el Concurs de goigs en llaor al Sant Crist d'Igualada de 1929 i que el 16 d'agost d'aquell any, fou inclòs, amb el núm. 35, a la «Llista de composicions rebudes» (Full Dominical d'Igualada - Diu-menge 25/8/1929).

Antoni Trallero i Alos, gogista sabadellenc i Membre Numerari de la Fundació Bosch i Cardellach, havia trobat entre un plec de goigs antics que havia adquirit, un full mecanografiat que portava el títol «NOUS GOIGS A LLAOR DEL SANT CRIST D'IGUALADA». Lema: «Per la sang i la suor», i al final el nom de l'autor, que resultà ésser el poeta Joan Arús. Aquest esdeveniment el donà a conèixer en un escrit publicat a la revista «Cultura Cristiana-Joventut», òrgan de l'Acadèmia Catòlica de Sabadell, (Març 1988. 2a. Època, núm. 51). I ho diu molt bé: «A l'entrar en el temps quaresmal creiem encertada la seva lectura per la religiositat i pels valors literaris que creiem que té, malgrat no haver sortit premiada, i perquè ens doldria que dita faceta d'En Joan Arús, com a compositor de goigs, s'hagués arribat a perdre». Aquest exemplar mecanografiat és l'únic que fins avui s'ha trobat. I aquests goigs, ni cap altre, no han estat mai publicats en la seva obra poètica.

Els Amics dels Goigs-Sabadell, han volgut retre homenatge a Joan Arús i Colomer, editant, per primera vegada, aquests goigs que durant seixanta anys han estat inèdits. S'hi ha unit, posant-hi música, Mossèn Albert Taulé i Viñas, compositor sabadellenc, conegut pel Cor Parroquial de Santa Maria d'Igualada, entitat que els estrenarà el 14 de maig proper, coincidint amb les seves festes cinquantenàries; i tots plegats ho fan, adherint-se amb amor i devoció a l'obertura del Quart Centenari del Sant Crist d'Igualada.

Sabadell, maig del 1989.

JAUME BUSQUÉ i MARCET

Membre corresponent a Sabadell del Centre d'Estudis Comarcals d'Igualada  
Membre Numerari de la Fundació Bosch i Cardellach, de Sabadell

De la lletra dels presents goigs n'és autor En JOAN ARÚS i COLOMER, Mestre en Gai Saber.  
Musicats per Mossèn ALBERT TAULÉ i VIÑAS.  
Els dibuixos que els exornen són d'En MARÇAL FERNÁNDEZ i SUBIRANA.  
Amb un escrit d'En JAUME BUSQUÉ i MARCET.

PATROCINEN AQUESTA EDICIÓ

El Departament de Cultura del M.I. Ajuntament d'Igualada.  
La Comissió Organitzadora de les festes cinquantenàries del Cor Parroquial de Santa Maria d'Igualada.  
Els Amics dels Goigs-Sabadell. (89)

Amb la col·laboració dels Priors del Sant Crist d'Igualada.